

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΖ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2314	Κυριακὴ Ι' (Ι' Ματθ.) (Α' Κορ. 4,9-16) 16 Αὐγούστου 2020	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Μᾶς θεωροῦν ἡλίθιους γιὰ σένα, Κύριέ μας!

Δὲν γνωρίζω, ἀγαπητοί μου, ἂν κανεὶς ἀπὸ ἐρώτημα· **Εἶμαι Χριστιανός;** Θὰ μοῦ πῆτε· Τί ἐρώτημα εἶν' αὐτό; τί, δὲν εἶμασ' ἑμεῖς Χριστιανοί; τί εἶμαστε, Ἑβραῖοι ἢ Τοῦρκοι; Εἶμαστε βαπτισμένοι στὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος, πᾶμε στὴν ἐκκλησία, ἀνάβουμε τὸ κερί μᾶς, προσκυνᾶμε τὶς εἰκόνες, ποῦ καὶ ποῦ ἐξομολογούμαστε καὶ κοινωνοῦμε. Γιατί λοιπὸν θέτεις τὸ ἐρώτημα, **Εἶμαι Χριστιανός;**

Καὶ ὅμως, σ' αὐτὰ τὰ πονηρὰ χρόνια ποὺ ζοῦμε, πρέπει νὰ κάνουμε συχνὰ στὸν ἑαυτὸ μας τέτοια ἐρωτήματα· **Εἶμαι Χριστιανός;** πιστεύω στὸ Χριστό; ζῶ σύμφωνα μὲ τὸ θέλημά του;... Οἱ περισσότεροὶ δυστυχῶς, γιὰ νὰ μὴν πῶ ὅλοι, ἔχουν μιὰ **ἐπιπόλαιη γνώσι γιὰ τὸ Χριστιανισμό.** Νομίζουν ὅτι, ἂν τηρήσης μερικὰ πράγματα τῆς λατρείας, φτάνουν αὐτὰ γιὰ νὰ ᾿σαι Χριστιανός. Ἔχουμε ὅλοι μας **μιὰ μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας** καὶ μὲ τὸ νοῦ μας λέμε· Καλύτερος ἀπὸ μένα δὲν ὑπάρχει!... Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἐπικρατεῖ. Δὲν τολμᾶς νὰ ὑποδείξης σὲ κάποιον τὰ χρέη του. Ἐγώ; θὰ σοῦ πῆ· κοίτα τὸν ἑαυτὸ σου, ἐγὼ εἶμαι ἐν τάξει...

Τέτοια μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους εἶχαν καὶ οἱ φαρισαῖοι στὰ χρόνια τοῦ Χριστοῦ, τέτοια ἰδέα εἶχαν καὶ οἱ **Χριστιανοὶ στὴν Κόρινθο** στὰ χρόνια τῶν ἀποστόλων. Νόμιζαν πὼς ἔχουν φτάσει σὲ ὕψη ἀρετῆς, πὼς ἔπιασαν τὰ ἄστρα, πὼς εἶνε ...ἔτοιμοι γιὰ τὸν παράδεισο.

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φανταστικὸ ὕψος τοὺς κατεβάζει σήμερα καὶ **τοὺς προσγειώνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος** (βλ. Α' Κορ. 4,9-16). Γιὰ νὰ γίνετε, τοὺς λέει, πραγματικοὶ Χριστιανοί, ἄξιοι τοῦ παραδείσου, πρέπει νὰ κοπιᾶσετε ἀκόμη καὶ νὰ μοχθήσετε πολὺ· γιὰ νὰ γίνετε ἄξιοι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, πρέπει ἐδῶ στὴ γῆ νὰ ζήσετε ζωὴ ἁγία κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Χριστοῦ.

Δὲν τοὺς φορτώνει ὅμως **«φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα», «ἐντάλματα ἀνθρώπων»** (Ματθ. 23,4.

Ἐμεῖς **μωροὶ διὰ Χριστόν**» (Α' Κορ. 4,10) (Λουκ. 11,46. Ἦσ. 29,13 = Ματθ. 15,9. Μάρκ. 7,7. Κολ. 2,22), ὅπως ἔκαναν οἱ φαρισαῖοι· **τοὺς δίνει ἔμπρακτο παράδειγμα,** τὸν ἑαυτὸ του καὶ τὴ ζωὴ του, καὶ λέει· **«Παρακαλῶ οὖν ἡμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε»,** μιμηθῆτε ἐμένα (Α' Κορ. 4,16). Μὲ ἄλλα λόγια, τοὺς ὑποδεικνύει νὰ ζοῦν ὅπως οἱ ἀπόστολοι.

Πὼς ζοῦσαν οἱ ἀπόστολοι; Ὅπως ζοῦμε ἑμεῖς σήμερα; ὅπως ζοῦν οἱ κληρικοὶ μας, οἱ ἱεροκήρυκες, οἱ θεολόγοι μας; Κάθε ἄλλο. Ἐκεῖνοι τότε ἔζησαν περιφρονημένοι καὶ διωκόμενοι. Ὁ ἀπόστολος **Παῦλος,** ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ πίστεψε στὸ Χριστὸ ἕως ὅτου μαρτύρησε στὴ Ῥώμη, ἐπὶ εἰκοσιπέντε χρόνια, δὲν γνώρισε ἡσυχία, δὲν εἶδε ἀνάπαυσι. Ἐκεῖνοι ποὺ σταύρωσαν τὸ Ναζωραῖο **τὸν καταδίωκαν,** κι αὐτὸς ἔφευγε σὰν τὸ κυνηγημένο ἀγρίμι ἀπὸ πόλι σὲ πόλι, ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριό, ἀπὸ χώρα σὲ χώρα. Ὅταν ἔβλεπαν γενικὰ τοὺς ἀποστόλους, δὲν τοὺς δέχονταν, δὲν τοὺς τιμοῦσαν· τοὺς στιγματίζαν λέγοντας· Αὐτούς; μὴν τοὺς ἀκοῦτε, εἶνε ἀγύρτες, ἀπατεῶνες, ἐκμεταλλευτές. Τοὺς εἶχαν **«ὡς περικαθάρματα»** (ἔ.ἀ. 4,13). Ἄκοῦτε πὼς τοὺς ἔλεγαν! Τί θὰ πῆ **«περικαθάρματα»;** Σκουπίδια δηλαδή, ὅ,τι σέρνει ἢ σκούπα. Οἱ ἀπόστολοι δὲν ἦταν τίποτα.

Αὐτὰ λέει σήμερα ὁ ἀπόστολος· κι αὐτὰ ἦταν τὰ **«παράσημα» τῶν ἀποστόλων,** οἱ ὕβρεις ποὺ ἔλεγε ὁ κόσμος γι' αὐτούς. Αὐτοὶ ὅμως ἦταν ὄντως μακάριοι σύμφωνα μὲ τὸ λόγο τοῦ Χριστοῦ, **«Μακάριοι ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ»** (Ματθ. 5,11).

Δὲν ξέρω, ἀδελφοί μου, ἂν ἐσεῖς ἔχετε τέτοια **«παράσημα».** Τώρα ἀπ' ὅλα αὐτὰ θέλω νὰ προσέξουμε ἓνα, ἐκεῖνο ποὺ τὰ ἐκφράζει συνοπτικά· εἶνε ἡ φράσι **«Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν»** (Α' Κορ. 4,10)· ἑμεῖς, λέει, ἐπειδὴ πιστεύουμε στὸ Χριστὸ καὶ κηρύττουμε τὸ ὄνομά του, **θεωρούμεθα ἀνόητοι,** μᾶς θεωροῦν **βλάκες,** ὅτι εἶμαστε **ἡλίθιοι** καὶ **τρελλοὶ** στὸν κόσμον αὐτόν.

* * *

Μὰ κάτι τέτοιο δὲν συμβαίνει καὶ σήμερα, ἀδελφοί μου; Ὅποιος, ἕνας μέσα στους 100 ἢ στους 1.000, στὸν ψεύτη αὐτὸ ντουιᾶ, στὸ μάταιο τοῦτο κόσμο ποὺ ζοῦμε, ὅποιος κρατάει τὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ καὶ θέλει νὰ ζήσῃ τίμια μὲ τὸ Εὐαγγέλιο, ὅποιος εὐλαβεῖται τὰ ὄσια τῆς πίστεως καὶ τὰ ἱερὰ τῆς πατρίδος, τοῦ κολλᾶνε τὸ παράσημο - τὴ ρετσινιά· εἶνε βλάκας!

Δὲν θὰ ἐπεκταθῶ πολὺ· θ' ἀναφέρω μόνο **2 - 3 παραδείγματα**, ὄχι ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν ἀποστόλων ἀλλὰ ἀπὸ τὴ σημερινὴ κοινωνία.

✓ **Νά ἕνας δημόσιος ὑπάλληλος.** Τοῦ γκρινιάζουν ὅλοι στὸ σπίτι, γιατί μὲ τὸ μισθὸ ποὺ παίρνει ζοῦν φτωχικά, κι ὁ ἴδιος δουλεύει μὲ τριμμένο παντελόνι. Μιά μέρα στὸ γραφεῖο του παρουσιάζεται κάποιος πλούσιος καὶ τοῦ λέει· Ἔχω μιὰ δουλειὰ καὶ θέλω ἔγκρισι νὰ φέρω μηχανήματα ἀπ' ἔξω· ἐσὺ βλέπεις τὸν ὑπουργό, προσπάθησε νὰ τὸν καταφέρῃς νὰ μοῦ βάλῃ μιὰ ὑπογραφή· καὶ ἂν πάρω τὴν ἄδεια αὐτή, ἐγὼ δὲν θὰ σ' ἀφήσω ἔτσι, θὰ σὲ ἱκανοποιήσω! Καὶ γίνεται πάλι μέσα στὴ συνειδήσι τοῦ φτωχοῦ. Ἄν κἀνὴ ἀβάρια καὶ παραβῆ τὸν ὄρκο του καὶ καταφέρῃ ν' ἀποσπᾶσῃ τὴν ὑπογραφή τοῦ ὑπουργοῦ - ποὺ ἔχει μεσάνυχτα, σὲ λίγο ἀλλάζει ἢ κατάστασι τῆς οικογενείας του, καὶ ὅλοι θ' ἀποροῦν πῶς ὁ φτωχὸς ὑπάλληλος πῆρε διαμέρισμα κ' ἔχει τὴ γυναῖκα του ντυμένη σὰν κούκλα καὶ στέλνει τὰ παιδιά του στὰ κολλέγια καὶ κάνει ταξίδια. Μὰ ἐκεῖνοι ποὺ ξέρουν θὰ κλείνουν τὸ μάτι καὶ θὰ λένε μὲ νόημα· Ἔξυπνος ἄνθρωπος! Ἄν μείνῃ τίμιος, στὸ σπίτι θὰ συνεχίζεται ἢ γκρινία καὶ οἱ πονηροὶ θὰ λένε γι' αὐτόν· Βρὲ τὸ βλάκα... Μὰ δὲν εἶνε βλάκας, εἶνε Χριστιανός! «*Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν*». Ποτέ σου μὴ γίνῃς ἔξυπνος μὲ τὸν διάβολο· καλύτερα βλάκας «*διὰ Χριστόν*», καὶ τότε πῆρες κ' ἐσύ, ἀδελφέ μου, τὸ ἴδιο παράσημο ποὺ ἔδιναν στὸν ἀπόστολο Παῦλο.

✓ **Θέλετε ἄλλο παράδειγμα;** Βλέπεις ἐκεῖνο τὸ **κορίτσι**; Δουλεύει στὴ βιομηχανία, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ζοῦν, ν' ἀγοράζουν τὰ φάρμακα τοῦ παράλυτου πατέρα, τὰ βιβλία καὶ τετράδια τοῦ μικροῦ ἀδελφοῦ τῆς. Εἶνε τίμια, κοιτάζει τὴ δουλειὰ τῆς, δὲν ἔχει περιττὲς κουβέντες. Τὸ ἀποτέλεσμα· μένει στὸ περιθώριο. Ἡ συνάδελφος τῆς ὅμως δὲν στρώνεται στὴ δουλειά, γυρίζει ἢ σουσουράδα στους διαδρόμους· ντυμένη μὲ τὴν τελευταία λέξι τῆς μόδας, ποῦ τὴ χάνεις - ποῦ θὰ τὴ βρῖσκεις, εἶνε συνεχῶς μέσα στὸν προϊστάμενο· καὶ στὸ τέλος τί καταφέρνει ἢ ἀθεόφοβη· χωρίζει ὁ ἄμμαλος τὴ γυναῖκα του γιὰ νὰ πάρῃ αὐτήν, τὴν ἀντροχωρί-

στρα, τὸ πορνικὸ γύναιο. Καὶ ὁ διαβολικὸς κόσμος λέει· Ἔξυπνο κορίτσι, ξέρει νὰ ζήσῃ τὴ ζωὴ τῆς· τί, σὰν τὴν ἄλλη, τὴ χαζή, τὴν καθυστερημένη;... Ἄχ κόσμε, ποῦ ἀλλάζεις καὶ λεξιλόγιο καὶ νοοτροπία! «*Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν*». Χίλιες φορές, κορίτσι μου, νά ἴχῃς στὴν καρδιά σου τὸ Χριστὸ κι ἂς σὲ ποῦν χαζὴ καὶ καθυστερημένη, παρὰ νὰ σὲ ποῦνε ἔξυπνη καὶ τσαχπίνια ἀλλὰ νά ἴσαι πουλημένη στὸν διάβολο.

✓ **Ἐνα ἀκόμη παράδειγμα.** Τὸ βλέπεις ἐκεῖνο τὸ **παιδί**; Πιστεύει στὸ Θεὸ καὶ ζῆ καθαρά, διαβάζει κλεισμένος - μάλλιασε ἢ καρέκλα γιὰ νὰ μάθῃ τὴν ἄλγεβρα, τὴ φυσικὴ, ξένες γλώσσες· στερεῖται τὸ παιχνίδι, δὲν πάει στὸ γήπεδο, δὲν ξενυχτᾷ, δὲν γυρίζει στους δρόμους. Ἔ, γι' αὐτόν ὁ κόσμος θὰ πῆ· Εἶνε βλάκας, δὲν χαίρεται τὴ ζωὴ. «*Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν*». Τὸν ἄλλο, ποὺ δὲν μαζεύεται, δὲν ἀνοίγει βιβλίο, μένει πίσω στὰ μαθήματα, ἀλλὰ ξέρει χαρτιά, προ-πό, ξενυχτᾷ σὲ κέντρα, καπνίζει, πίνει, αὐτόν τὸν θεωροῦν ἔξυπνο.

* * *

Φτάνουν, ἀδέρφια μου, τὰ παραδείγματα αὐτὰ γιὰ νὰ φανῆ ποιούς ὀνομάζει ὁ κόσμος βλάκες καὶ ποιούς ἔξυπνους.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος πρὸς ἔλεγχον τῶν Κορινθίων λέει μὲ πικρία· «*Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν*». Ἄν θελήσουμε ν' ἀναλύσουμε τὴ φράσι αὐτή, σημαίνει τρία πράγματα·

• **πρῶτον· γίνεται μιὰ πλήρης ἀντιστροφή τῶν πραγμάτων.** Οἱ ἀπόστολοι, οἱ ὄντως δηλαδὴ σοφοὶ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, χαρακτηρίζονται ὡς μωροὶ - ἀνόητοι. Κατὰ τὴν παροιμία, «σηκώθηκαν τὰ πόδια νὰ χτυποῦν τὸ κεφάλι».

• **δεύτερον· οἱ ἀπόστολοι εἰσπράττουν μιὰ ἀπαξίωσι, ζοῦν κατὰ κόσμον ἕνα μεγάλο ἐξευτελισμὸ,** ἐνῶ εἶνε κι αὐτοὶ ἄνθρωποι, ἄξιοι τιμῆς, σεβασμοῦ κ' εὐγνωμοσύνης. Παρ' ὅλα αὐτὰ βρῖσκουν τὴ δύναμι νὰ κηρύττουν.

• **καὶ τρίτον· ὁ παραλογισμὸς κι ὁ ἐξευτελισμὸς ποὺ εἰσπράττουν δὲν κάμπει τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἀντοχὴ τῶν ἀποστόλων καὶ δὲν ἀνακόπτει τὴν ἀποστολή τους.** Παρ' ὅλα τὰ ἐμπόδια, τὸ φρόνημά τους μένει ἰσχυρὸ καὶ **βγαίνουν νικηταὶ** στὴ δοκιμασία τῆς πίστεως.

Τὸ συμπέρασμα εἶνε, ὅτι ζοῦμε κ' ἐμεῖς σὲ κοινωνία καὶ σὲ χρόνια ποῦ **ἡ πίστι στὸ Χριστὸ καταντᾷ δυσεύρετη.** Ὁ Διογένης ἔβγαине μέσ' στὸ λιοπύρι μὲ φανᾶρι ἀναμμένο, κι ὅταν τὸν ρωτοῦσαν τί ζητάει ἀπαντοῦσε· «*Ἀνθρωπον ζητῶ*». Ἐμεῖς λέμε· **Πιστὸν Χριστιανὸν ζητῶ!** Καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς ἐρωτᾷ· Ἄν κατεβῶ πάλι στὴ γῆ, **θὰ βρῶ ἄραγε τὴν πίστι;** (βλ. Λουκ. 18,8).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**